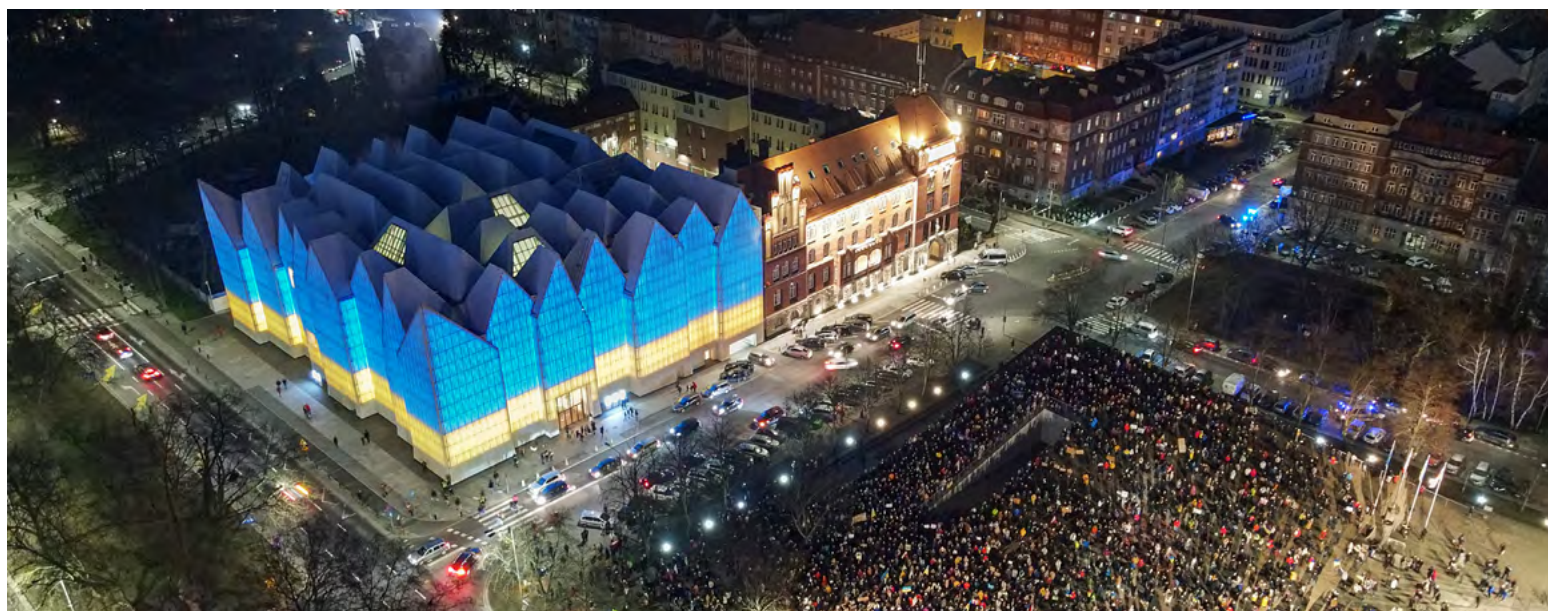

R# 5 | 2022

Manifestacja poparcia dla Ukrainy na pl. Solidarności w Szczecinie, w tle gmach Filharmonii, 27 lutego 2022, fot. Krzysztof Worotyński

Strefa Ruchu

8	Zapuścić korzenie	Izabela Smelczyńska
13	Tańczyć na obcej ziemi	Katarzyna Gardzina
15	Za chlebem, za elektroniką, za wolnością	Jan Topolski

Relacje

18	Operowy serial wizualny	Jacek Marczyński
20	Jak tancerka stała się legendą	Jacek Marczyński
20	Parada laureatów	Monika Wrzesińska
21	Współczecho, dokąd zmierzasz?	Paulina Książek
22	Wirtuozeria bez strun i bez płuc	Michał Bajer
22	Wojna z karnawalem	Joanna Zabłocka
22	Drobne gesty	Agnieszka Lniak
23	Szkoda, że nie tylko Chopin	Radosław Wieczorek

Zagranica

24	Cztery pieśni znad Bosforu	Magdalena Tejchma
----	----------------------------	-------------------

Wydawnictwa

29	Introwertyczne oblicze mistrza	Dariusz Marciniszyn
30	Z Wenecji do Lipska	Witold Paprocki
31	30/30	Karolina Kolinek-Siechowicz
32	Konkursowa improwizacja	Dariusz Marciniszyn
32	Kto da Ivanowowi więcej?	Łucja Siedlik

Wydawnictwa

33	Duchowe ćwiczenia	Łucja Siedlik
34	Wspomnienia w rytmie tanga	Witold Paprocki
34	Urodzinowe prezenty lidera kontrabasowej sztafety	Przemysław Psikuta
35	Krakowiaczek niejeden	Łucja Siedlik
35	Polska młodzież śpiewa polskie piosenki	Ewelina Grygier
36	Geniusz wciąż nieco zapomniany	Witold Paprocki
37	Od ogółu do banału	Maciej Krawiec

Swoboda Ruchu

38	Lasciare vibrare	Barbara Bogunia
42	George Crumb – czego słuchać?	Barbara Bogunia
43	Łapanie za słowa. Warszawska opera dla Napoleona	Michał Bajer

4	Pod żółto-niebieską flagą	Daniel Cichy
4	Nowe otwarcie	Krzysztof Stefański
5	Aktualności	
	Felieton	
44	2023 na kajocką nutę!	Andrzej Babecki
	Z Archiwum R	
44	Polscy muzycy w Rumunii	Katarzyna Ryzel
	Rekomendacje	
45	Wydarzenia muzyczne	poleca redakcja
	Wiktor Bręty. Historia artysty	
46	Czule struny Emila Młynarskiego	
	--Opr. Małgorzata Jędruch-Włodarczyk	

Fot. Bartek Barczyk/
PWM

POD ŻÓŁTO- -NIEBIESKĄ FLAGĄ

Daniel Cichy

Kiedy w styczniu pracowaliśmy nad reportażem o dramatycznej sytuacji muzyków w opanowanym przez talibów Afganistanie, nie sądziliśmy, że dziś będziemy drzeć o życie naszych wschodnich przyjaciół, znanych z imienia i nazwiska. Kiedy dyskutowaliśmy w gronie redakcyjnym nad tematem numeru poświęconym artystycznym migracjom, nie przypuszczaliśmy, że w chwili publikacji materiału naszą rzeczywistość zdominuje temat uciekających przed wojną sąsiadów. Kiedy na łamach # zachwycaliśmy się interpretacjami rosyjskich muzyków i twórczością rosyjskich kompozytorów, nie spodziewaliśmy się, że teraz donosić będziemy o sankcjach, słusznie nakładanych przez niemal cały świat na instytucje kultury najeżdżcy i wspierających Putinowski reżim artystów, oraz o bombardowanych ukraińskich filharmoniach, teatrach operowych i szkołach muzycznych...

Na naszych oczach zmienia się świat. Wobec tak blisko rozgrywającej się katastrofy, w obliczu cierpienia Ukraińców, ale również niezwyklej ich waleczności, mobilizujemy się, pomagamy prywatnie i instytucjonalnie. Szczególnie miejsce w naszej redakcyjnej codzienności zajmować więc będą rzetelne informacje o reperkusjach wojny w sferze kultury, ważnych dla muzyki ukraińskiej postaciach, dziełach, koncertach i nagraniach; publikowanie analiz i refleksji. W imię solidarności, w imię przyjaźni, w imię muzyki.

Fot. Rafał Masłowski

NOWE OTWARCIE

Krzysztof Stefański

W 2009 roku odbyła się na naszych łamach polemika między Marcinem Gmysem a Andrzejem Chłopeckim. Poszło o programowany przez tego pierwszego festiwal Polskiego Radia „Emigranci” i skrytykowane przez drugiego szerokie kryteria nadania artystom takiego miana. Według Chłopeckiego emigracja miała być zawsze motywowana politycznie i jako zjawisko właściwie zanikać: „jeszcze chwila, jeszcze moment, a na całym naszym globie problem kompozytorów emigrantów przestanie istnieć”. Kryzys migracyjny 2015 roku pokazał, jak bardzo się mylił. W naszych słownikach na nowo zdomowały się terminy „migrant” i „uchodźca”, gotowe do użycia, gdy w zeszłym roku tysiące ludzi szukających lepszego życia i zwiedzionych fałszywymi obietnicami pośredników stanęło na granicy polsko-białoruskiej. To właśnie z myślą o nich postanowiliśmy podjąć temat muzycznych migrantów i nie spodziewaliśmy się, że nabierze tak ponurej aktualności. W momencie oddawania numeru do druku do Polski miało dotrzeć już prawie pół miliona uciekinierów przed wojną w Ukrainie. I choć dziś budująca jest oferowana im instytucjonalna i prywatna pomoc, trudno nie zapytać, co będzie jutro, za miesiąc i rok, jakie perspektywy rozwoju – także artystycznego – możemy zaoferować uchodźcom.

Aby lepiej zrozumieć problem, warto przyjrzeć się motywacjom, jakie towarzyszą polskim artystom wybierającym życie za granicą. Niektórych przyciągają studia i możliwość rozwoju, innych praca i lepsze warunki ekonomiczne. Dla jeszcze innych, jak Wojtek Blecharz, którego małżeństwo nie jest uznawane w Polsce, ważna jest otwartość zachodnich społeczeństw na osoby LGBTQ+. Rozmowy, które Izabela Smelczyńska i Katarzyna Gardzina przeprowadziły z zagranicznymi muzykami i tancerzami w Polsce, kreślą aż zaskakująco pozytywny obraz. Oferta studiów i programów stypendialnych jest atrakcyjna dla klasycznych artystów, a liczne zespoły dają możliwość rozwoju zawodowego. Może przydałyby się tylko większe wsparcie instytucjonalne dla scen niezależnej i eksperymentalnej, a także większa otwartość środowiska muzycznego na współpracę z zagranicznymi artystami. To właśnie ona wydaje się tu kluczowa. W ostatnich dniach otworzyliśmy drzwi i serca dla uchodźców z Ukrainy. Jak długo takie pozostaną? Czy muzyka naszych wschodnich sąsiadów zagości na naszych estradach, antenach i łamach tylko na chwilę, czy już na stałe i wreszcie bez protekcjonalnego traktowania? I czy na taką samą otwartość zdobędziemy się wobec każdego, kto szuka w Polsce lepszego albo po prostu dobrego życia? Historia muzyki – pisana przez wielu migrantów – uczy, że możemy tylko na tym skorzystać.

Kup książkę

ruch
muzyczny

#5 2022 rok LXVI

Dwutygodnik poświęcony muzyce poważnej
i życiu muzycznemu założony w 1945 roku

Redaktor naczelny
Daniel Cichy

Redaktor prowadzący
Krzysztof Stefański

Sekretarz redakcji
Maciej Kucharski
maciej_kucharski@pwm.com.pl

Zastępca redaktora naczelnego
festiwale, koncerty
Krzysztof Stefański
krzysztof_stefanski@pwm.com.pl

Swoboda ruchu, muzyka dawna
Karolina Kolinek-Siechowicz
karolina_kolinek-siechowicz@pwm.com.pl

Swoboda ruchu, muzyka współczesna
Dominika Micał
dominika_mical@pwm.com.pl

Wydawnictwa
Michał Mendyk
michal_mendyk@pwm.com.pl

Teatr muzyczny
Jacek Marczyński

Redaktorzy seniorzy
Józef Kański, Olgierd Pisarenko

Sekretariat
Katarzyna Dubiel
redakcja@ruchmuzyczny.pl

Dyrektor artystyczny
projekt graficzny
Marek Knap
marek.knap@asp.waw.pl

Studio graficzne
Natalia Cyrankiewicz, Andrzej Swat (prepress)

Redakcja i korekta
Maria Konopka-Wichrowska

Internet
Mateusz Ciupka
mateusz_ciupka@pwm.com.pl

Stażysta
Radosław Wiczorek

Wydawca
Polskie Wydawnictwo Muzyczne
al. Krasińskiego 11a, 31-111 Kraków
Oddział w Warszawie
ul. Fredry 8, 00-097 Warszawa
pwm@pwm.com.pl

Druk
Drukarnia Akapit sp. z o.o., Lublin
Nakład: 1200 egz.

Czasopismo patronackie wydawane na zlecenie
Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Redakcja nie zwraca materiałów niezamówionych,
a w tekstach przyjętych do publikacji zastrzega sobie prawo dokonywania
skrótów, poprawek stylistycznych, zmian tytułów i śródtytułów.
Za treść reklam redakcja nie odpowiada.

Adres
ul. Fredry 8, 00-097 Warszawa
tel.: +48 885 860 332, email: redakcja@ruchmuzyczny.pl
www.ruchmuzyczny.pl
f ruchmuzyczny
g ruchmuzyczny
RuchMuzyczny

Kontakt telefoniczny w sprawie prenumeraty:
12 422 70 44 wew. 183 lub 885 860 336 (Jakub Stankiewicz),
mail: prenumerata@pwm.com.pl

„Ruch Muzyczny” jest dostępny dla niewidomych
informacje na www.defacto.org.pl